

عنوان مقاله:

رابطه سبک های عشق ورزی و تنظیم هیجانی با تعهد زناشویی در بانوان متأهل

محل انتشار:

هفتمین همایش ملی مطالعات و تحقیقات نوین در حوزه علوم تربیتی، روانشناسی و مشاوره ایران (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

زهرا نجف لو - دانشجوی کارشناسی ارشد مشاوره خانواده، گروه مشاوره، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی، دانشگاه تهران، تهران، ایران

سامان سیار - دانشجوی روانشناسی، گروه روانشناسی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه زنجان، زنجان، ایران

خلاصه مقاله:

تعهد زناشویی از مهم ترین ارکان زندگی زناشویی سالم و موفق است که بدون آن زوجین در رابطه زناشویی نمی توانند ارتباط عاشقانه و صمیمیت واقعی را تجربه کنند. عدم تعهد زناشویی هم بر فرد، هم بر خانواده و هم بر جامعه تأثیر منفی می گذارد. به نظر می رسد سبک عشق ورزی و تنظیم هیجانی از عوامل موثر بر تعهد و دوام و پایداری رابطه زوجی می باشند. هدف پژوهش حاضر بررسی رابطه سبک های عشق ورزی و تنظیم هیجانی با تعهد زناشویی در بانوان متأهل می باشد. به این منظور در یک تحقیق توصیفی از نوع همبستگی از بین تمامی بانوان متأهل شهر تهران در تابستان سال 1399 نمونه ای متشکل از 200 نفر از بانوان متأهلی که از رابطه زناشویی آن ها 5 سال و بیشتر می گذشت، به روش نمونه گیری تصادفی خوشه ای انتخاب شدند. همچنین از سه پرسشنامه سبک های عشق ورزی هنریک و پرسشنامه استاندارد تنظیم هیجانی گراس و جان و پرسشنامه تعهد زناشویی آدامز و جونز به عنوان ابزار پژوهش استفاده گردید و برای تجزیه و تحلیل داده ها از نرم افزار SPSS نسخه 26 استفاده شد. نتایج حاصل از آزمون همبستگی پیرسون نشان داد که میان سبک عشق ورزی و ابعاد آن (عشق رمانتیک، دوستانه، واقع گرایانه، شهوانی و فداکارانه) با تعهد زناشویی رابطه مثبت معناداری وجود دارد و رابطه معنی داری نیز بین سبک عشق ورزی بازیگرانه با تعهد زناشویی مشاهده نگردید. همچنین به طور کلی بین تنظیم هیجانی با تعهد زناشویی رابطه معنی داری مشاهده نشد ولی رابطه ضعیف معناداری بین ارزیابی مجدد به عنوان یکی از مولفه های تنظیم هیجانی با تعهد زناشویی یافت گردید. نتایج آزمون رگرسیون نشان داد که از بین مولفه های سبک عشق ورزی فقط سبک عشق ورزی رمانتیک و دوستانه، تعهد زناشویی را به طور مثبت و معنادار پیشبینی می کند. همچنین از بین مولفه های تنظیم هیجانی نیز تنها ارزیابی مجدد قادر به پیشبینی گرایش به اعتیاد به طور مثبت و معنادار می باشد و مولفه دیگر تنظیم هیجانی یعنی سرکوبی قادر به پیش بینی تعهد زناشویی نمی باشد. نتایج پژوهش حاضر نشانگر اهمیت سبک عشق ورزی و تنظیم هیجانی به عنوان مولفه ها و جنبه های مهم علم روانشناسی در افزایش تعهد روابط زوجی است. بنابراین ارائه آموزش هایی مبتنی بر ایجاد سبک عشق ورزی رمانتیک و دوستانه به عنوان مولفه و سبک های مهمی از متغیر سبک عشق ورزی و ارزیابی مجدد به عنوان مولفه مهمی از تنظیم هیجانی در محیط های آموزشی، رسانه های گروهی و جمعی و ... منجر به افزایش تعهد زناشویی و در نتیجه افزایش دوام و پایداری روابط زوجین خواهد شد

کلمات کلیدی:

سبک عشق ورزی، تنظیم هیجانی، تعهد زناشویی، متأهلین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1140474>

